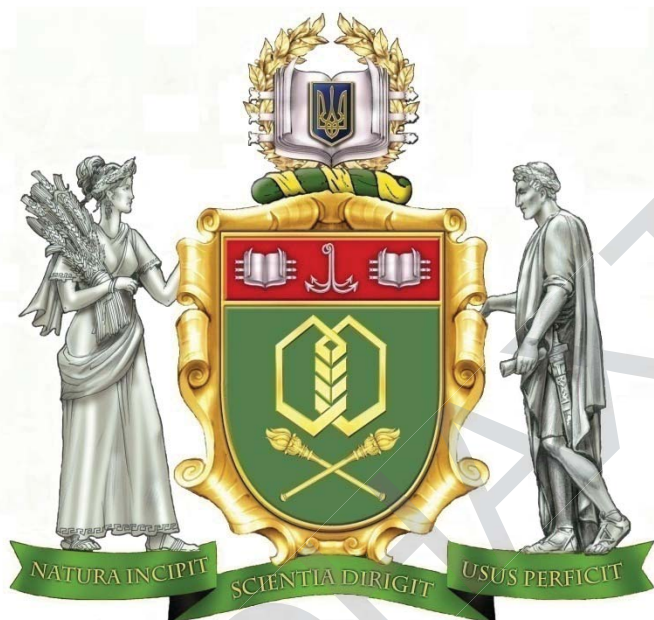

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
76 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2016

Збірник тез доповідей 75 наукової конференції викладачів академії
18 – 22 квітня 2016 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами
За достовірність інформації відповідає автор публікації

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова
Укладач Л. В. Агунова

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б. В., д-р техн. наук, професор

Заступник голови

Капрельянц Л. В., д-р техн. наук, професор

Члени колегії:

Амбарцумянц Р. В., д-р техн. наук, професор
Безусов А. Т., д-р техн. наук, професор
Віннікова Л. Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О. І., д-р техн. наук, професор
Жигунов Д. О., д-р техн. наук, доцент
Іоргачева К. Г., д-р техн. наук, професор
Коваленко О. О., д-р техн. наук, ст. наук. співробітник
Крусір Г. В., д-р техн. наук, професор
Мардар М. Р., д-р техн. наук, професор
Мілованов В. І., д-р техн. наук, професор
Осипова Л. А., д-р техн. наук, доцент
Павлов О. І. д-р екон. наук, професор
Плотніков В. М., д-р техн. наук, доцент
Савенко І. І. д-р екон. наук, професор
Тележенко Л. М. д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н. А., д-р техн. наук, професор
Ткаченко О. Б., д-р техн. наук, доцент
Хобін В. А., д-р техн. наук, професор
Хмельнюк М. Г., канд. техн. наук, доцент
Станкевич Г. М., д-р техн. наук, професор
Черно Н. К., д-р тех. наук, професор

**ТЕХНОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ ДЛЯ ХАРЧОВИХ І
ЗЕРНОПЕРЕРОБНИХ ГАЛУЗЕЙ АГРОПРОМИСЛОВОГО
КОМПЛЕКСУ**

8. Використання підприємством ресурсозберігаючих технологій.

Отже, екологічні критерії повинні розроблятися для того, щоб відрізнити в групі однорідної продукції екологічну продукцію на підставі вимірюваної різниці впливів на навколишнє середовище. Продукцію слід диференціювати по екологічним критеріям тільки тоді, коли такі відмінності істотні. Методи випробувань і перевірок, використовувані для оцінювання продукції, мають різні рівні точності і збіжності. Ці міркування враховують при оцінці значущості відмінностей. Якщо екологічні критерії розроблені відповідно до вищенаведених положень, то вся продукція, яка задовольняє критерії, може бути маркована як екологічна.

Мета зниження шкідливого впливу на навколишнє середовище досягається найкраще тоді, коли екологічні критерії оцінки продукції встановлюються при розгляді всього життєвого циклу продукції.

Стадії життєвого циклу, що враховуються при розробці екологічних критеріїв продукції, повинні включати видобуток ресурсів, виробництво, розподіл, використання і вилучення продукції у зв'язку з відповідними, що проходять по всіх середях, екологічними показниками. Будь-яке відхилення від цього найбільш повного підходу або вибіркове використання обмеженого числа екологічних аспектів повинно бути обґрунтовано.

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ВОДИ ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Стрікаленко Т. В., д-р мед. наук, професор, Ляпіна О. В., канд. хім. наук, доцент

Подольня Р. А., асистент

Одеська національна академія харчових технологій

Проблеми, що обумовлені використанням води та її дефіцитом, розглядають як чинники, що стримують розвиток багатьох країн, джерело міждержавних конфліктів та нестабільності, причини падіння якості життя, антисанітарії та збільшення захворюваності населення, зрештою — як надважливе свідчення загальної кризи цивілізації, що було зафіксовано ще на конференції ООН в Ріо-де-Жанейро понад 30 років тому. У розвиток заходів щодо покращення ситуації у 2002 році (Йоханнесбург, Всесвітній саміт по сталому розвитку) названо 5 ключових проблем, розв'язання яких є необхідним для переходу людства до сталого розвитку: вода та санітарія, енергія, здоров'я, сільське господарство та біорізноманіття (WENAB — Water and Sanitation, Energy, Health, Agriculture, Biodiversity). Перше місце у цьому переліку, що його займає вода, лише підкреслює актуальність та важливість розвитку та вдосконалення управління якістю води для забезпечення сталого розвитку, здоров'я та продовольчої безпеки населення.

До основних підходів щодо реалізації концепції сталого водокористування (як складової сталого розвитку) належать інтегроване управління водними ресурсами, комплексне управління водними ресурсами та управління водокористуванням як господарською галуззю, що тісно пов'язана з іншими видами природокористування. Огляд існуючих механізмів управління якістю води дозволяє вважати, на нашу думку, що План забезпечення безпечності води (ПЗБВ), напрацьований ООН та ВООЗ, можна розглядати як втілення методу системного підходу, спрямованого на всі етапи водопостачання — від джерела до користувачів води. Тобто, метою ПЗБВ є забезпечення постійної безпечності водопостачання шляхом попередження «пошкодження» води і постійного контролю ефективності заходів оброблення води, спрямованих на усунення та запобігання «дефектів» якості води (залежно від її користувачів, тобто людей чи підприємств різних галузей господарства).

Таким чином, ПЗБВ:

— стосується усіх аспектів постачання води користувачам;

— різниться за складністю в залежності від ситуації, тобто є універсальним, проте реалізується індивідуально, залежно від потреб користувачів води;

— спрямований на втілення задач мінімізації забруднення джерел водопостачання, можливості забруднення у процесі оброблення води та попередження забруднення при зберіганні, транспортуванні та розподілі води;

— домагається використання мультибар'єрного підходу. ПЗБВ не є принципово новим інструментом, бо розробляється користувачами води шляхом систематизації та поєднання існуючих та інноваційних (оптимізаційних) заходів в одному документі, тобто є складовою результативного мислення фахівців, що приймають рішення у користувача води.

Ключовими складовими ПЗБВ є:

- оцінка джерела та системи водопостачання;
- оперативний моніторинг контрольних заходів у системі водопостачання;
- плани управління (уся документація щодо системи оцінки та моніторингу при роботі у штатній та екстремальних ситуаціях, щодо заходів по оптимізації стану та роботи системи водопостачання), документація та комунікації;

— система незалежного нагляду за реалізацією ПЗБВ, спрямованого на збереження здоров'я користувачів води. Додатковим обґрунтуванням необхідності та важливості складання та впровадження ПЗБВ є об'єктивна оцінка існуючих недоліків контролю показників якості води. Адже відтермінування навіть на декілька годин інформації щодо раптового погіршення якості води в джерелі водопостачання чи безпосередньо у користувачів (споживачів) такої води досить часто має несприятливе закінчення, навіть якщо це стосується продукції користувача, а не його здоров'я.

Розгляд основних складових, важливості напрацювання та впровадження ПЗБВ не є лише теоретичним описом відомих заходів щодо забезпечення безпечності води — як для її безпосередніх споживачів, так і для продуктів харчування, виробництво яких неможливе без використання води певної якості. Найбільшою перешкодою на шляху використання світового досвіду щодо саме такого підходу до управління якістю води є, на наше переконання, відомча власність на інформацію та небажання виконувати роботу, що не дає миттєвої віддачі. Адже системний підхід потребує не лише розуміння проблеми, але й використання значних інвестицій і створення системи незалежного нагляду за реалізацією ПЗБВ.

На заваді впровадження ПЗБВ стоїть також дефіцит інформації — як щодо створення власне ПЗБВ, так і ознайомлення з позитивними результатами його застосування. Сприяти усуненню деяких з цих причин можна, як свідчить наш досвід, через професійні асоціації, при проведенні семінарів та цільових навчань із залученням фахівців, що вже виконали (виконують) таку вкрай важливу роботу. Адже ні сталий розвиток, ні продовольча безпека неможливі в окремо взятій країні, а позитивний досвід оптимізації водозабезпечення користувачів (населення) шляхом впровадження ПЗБВ в багатьох країнах світу засвідчено у звітах та інших документах ООН, ВООЗ та інших міжнародних організацій.

СЕКЦІЯ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИЙ, ТУРИСТИЧНИЙ БІЗНЕС ТА РЕКРЕАЦІЯ

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ

Дишкантjuk О. В., канд. техн. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій

Індустрія гостинності не достатньо розглядається в науковій літературі з позицій системності економічних відносин, що складаються в процесі її функціонування. Відсутнє нау-

ШЛЯХИ ПЕРЕХОДУ ДО ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ У МІСТАХ НА ОСНОВІ ТЕХНОЛОГІЙ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ В МІСТОБУДУВАННІ	
Руссва Я. П.	159
ЕКОЛОГІЧНІСТЬ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В СИСТЕМІ ЇХ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	
Шевченко Р. І., Крестінков І. С., Обухова А. С.	161
УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ВОДИ ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	
Стрікаленко Т. В., Ляпіна О. В., Подолян Р. А.	163

СЕКЦІЯ

ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИЙ, ТУРИСТИЧНИЙ БІЗНЕС ТА РЕКРЕАЦІЯ

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	
Дишкантук О. В.	164
СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ SPA- I WELLNESS ПОСЛУГ	
Д'яконова А. К.	166
СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ SPA- I WELLNESS ПОСЛУГ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ LOUNGE CAFÉ ПРИ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОМУ КОМПЛЕКСІ «PALLADIUM»	
Саламатіна С. Є., Кравченко Я. В.	168
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ НА ПІВДНІ УКРАЇНИ	
Тітомир Л. А.	170
ОРГАНІЗАЦІЯ АНІМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ СТВОРЕННЯ АНІМАЦІЙНИХ ПРОГРАМ	
Харенко Д. О.	171
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОЕКТУВАННЯ РЕСТОРАНІВ З ВІДКРИТОЮ КУХНЕЮ	
Ряшко Г. М.	173
ФУНКЦІЇ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ТУРИЗМУ	
Іванов А. М., Олійник В. Д.	175
ДИНАМІКА РОЗВИТКУ ТА ТЕНДЕНЦІЇ ЗМІНИ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ	
Коваленко Н. О.	177
ТОС В ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ САНАТОРНО-КУРОРТНИХ ЗАКЛАДІВ ТА ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ	
Стрікаленко Т. В.	179
SWOT ANALYSIS OF ALL INCLUSIVE SYSTEM IN THE TURKISH TOURISM SECTOR	
Liganenko Margaryta	181
ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ВИННОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	
Асауленко Н. В.	183
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ SPA-ЦЕНТРУ У ГОТЕЛІ	
Д'яконова А. К., Тітомир Л. А.	185
ГАСТРОНОМІЧНИЙ ТУРИЗМ — ЯК РІЗНОВИД ТУРИЗМУ	
Кузьменко Ю. Я.	187

СЕКЦІЯ

ТЕХНОЛОГІЧНЕ ОБЛАДНАННЯ ЗЕРНОВИХ ВИРОБНИЦТВ

МОДЕРНІЗАЦІЯ ЗЕРНОДРОБАРКИ	
Алексашин О. В.	190
МОДЕРНІЗАЦІЯ ОХОЛОДЖУВАЧА ГРАНУЛ КОМБІКОРМІВ	
Алексашин О. В.	190
СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПРИСТРОЇВ ДЛЯ ПРИЙМАННЯ ЗЕРНА З АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ	
Гапонюк О. І., Гончарук Г. А.	191
МОДЕРНІЗАЦІЯ АБРАЗИВНО-ДИСКОВОЇ ЛУЩИЛЬНО-ШЛІФУВАЛЬНОЇ МАШИНИ ТИПУ А1-ЗШН-3	
Шипко І. М.	193
УДОСКОНАЛЕННЯ КОНСТРУКЦІЇ ПРОСІЮВАЧА СОЛІ І КРЕЙДИ	
Солдатенко Л. С.	194
МОДЕРНІЗАЦІЯ РОТОРА ТІСТОМІСИЛЬНОЇ МАШИНИ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ДІЇ	
Ліпін А. П., Гончарук А. А.	195
НОВИЙ НАПРЯМ В ПРОЦЕСІ ПЕРВИННОЇ ПЕРЕРОБКИ РОСЛИННОЇ СИРОВИНИ ХОЛОДНИМ СПОСОБОМ	
Гладушняк О. К.	196

Наукове видання

**Збірник тез доповідей
76 наукової конференції
викладачів академії**

Головний редактор акад. Б. В. Єгоров
Заст. головного редактора акад. Л. В. Капрельянц
Відповідальний редактор акад. Г. М. Станкевич
Укладач Л. В. Агунова